2025/1539

2025.7.25.

A TANÁCS (EU) 2025/1539 IRÁNYELVE

(2025. július 18.)

a 2006/112/EK irányelvnek az importált termékek távértékesítését elősegítő adóalanyokkal és a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozással, valamint az import utáni héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozással kapcsolatos héaszabályok tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Bizonyítást nyert, hogy az egyablakos importügyintézési rendszer (a továbbiakban: IOSS rendszer) alkalmazása megkönnyíti és garantálja a héaszabályoknak való fokozott megfelelést az importtal összefüggésben, és ezáltal biztosítja, hogy ne torzuljon a verseny az uniós értékesítéseket hátrányosan érintő módon amiatt, hogy kevésbé hatékony a harmadik országokból a kisértékű küldeményeknek az uniós fogyasztók számára való importja utáni adóbeszedés. Tekintettel az import exponenciális növekedésére, szükség van az IOSS rendszer használatának fokozottabb ösztönzésére. E cél elérése érdekében ezért azokat az értékesítőket vagy vélelmezett értékesítőket, akik nem szerepelnek az IOSS rendszer nyilvántartásában, de olyan ügyleteket teljesítenek, amelyekre az IOSS rendszer alkalmazható, főszabály szerint kötelezni kell az import utáni héa, illetve az importált termékek távértékesítése utáni héa megfizetésére a termékek végső rendeltetési helye szerinti tagállamokban, amihez pedig az említett tagállamok mindegyikében nyilvántartásba kellene vetetniük magukat.

(2) A tagállamok adóbevételeinek védelme érdekében azokat az Unióban nem letelepedett értékesítőket vagy vélelmezett értékesítőket, akik nem alkalmazzák az IOSS rendszert, kötelezni kell adóügyi képviselő kijelölésére, aki vállalja az összes azon importküldeményhez kapcsolódó összes héakötelezettség teljesítését, amelyre az IOSS rendszer alkalmazható. E kötelezettséget arra az esetre azonban nem célszerű előírni, ha az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő az (EU) 2021/942 bizottsági végrehajtási határozatban ([3]) felsorolt országban vagy olyan országban telepedett le, amellyel az import szerinti tagállam kölcsönös együttműködési megállapodást kötött. A végrehajtás javítása érdekében ezért megfelelő és arányos intézkedés az adóügyi képviselő igénybevételének kötelezettsége az Unióban nem letelepedett és az IOSS rendszert nem alkalmazó értékesítők vagy vélelmezett értékesítők esetében.

(3) Az adóügyi képviselő ezen héafizetés céljából történő kijelölésének a feltételeit össze kell hangolni az Unióban nem letelepedett értékesítőkre vagy vélelmezett értékesítőkre vonatkozó azon feltételekkel, hogy közvetítőt jelöljenek ki az IOSS rendszer alkalmazása céljára, hogy ezáltal egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani az importált termékek azon távértékesítése utáni héa beszedése szempontjából, amelyre az IOSS rendszer alkalmazható. Ennek megfelelően bizonyos, az Unióban nem letelepedett értékesítők vagy vélelmezett értékesítők kötelesek lennének adóügyi képviselővel rendelkezni mind az import utáni héa, mind pedig az importált termékek távértékesítése utáni héa tekintetében, minden olyan tagállamban, ahol ilyen értékesítésekre kerül sor. Mivel azonban, ha az IOSS rendszert nem alkalmazzák, az import szerinti tagállam és az importált termékek távértékesítése esetében a végső rendeltetési hely szerinti tagállam ugyanaz a tagállam lesz, lehetséges, hogy az adott tagállamban nem lesz szükség két különböző adóügyi képviselő kijelölésére.

([1]) 2025. július 8-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) HL C, C/2024/1579, 2024.3.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj.
([3]) A Bizottság (EU) 2021/942 végrehajtási határozata (2021. június 10.) a 2006/112/EK tanácsi irányelvnek az Unióval a 2010/24/EU tanácsi irányelvhez és a 904/2010/EU tanácsi rendelethez hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást kötött harmadik országok jegyzékének megállapítására vonatkozó alkalmazási szabályairól (HL L 205., 2021.6.11., 80. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

(4) Amennyiben az IOSS rendszert nem alkalmazzák, az IOSS rendszer hatálya alá tartozó küldeményekre vonatkozó, import utáni héát közvetlenül a termékek végső rendeltetési helye szerinti tagállam szedi be, azaz az a tagállam, ahol az import történik. Ezzel szemben azokban az esetekben, amikor az IOSS rendszert alkalmazzák, az import héamentes, és az importált termékek távértékesítését terhelő héát az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő szedi be és fizeti be az azonosítót kiadó tagállamnak, amely továbbítja a héát a fogyasztás helye szerinti érintett tagállamoknak. Ezért az adóügyi képviselő azon esetekben történő kijelölésére vonatkozó feltételek megállapításakor, amikor az IOSS rendszert nem alkalmazzák, figyelembe kell venni az említett helyzetet. A közvetítő azon esetekben történő kijelölésére vonatkozó feltételek megállapításakor, amikor az IOSS rendszert alkalmazzák, a tagállamok olyan garanciákat írhatnak elő, amelyek megfelelőek és arányosak az azon adóalanyokhoz és ügyletekhez kapcsolódó kockázatokkal, amelyek tekintetében az érintett közvetítő eljár.

(5) A közvetett vámjogi képviselők jelentős szerepet játszanak a küldemények importjára vonatkozó eljárásokban. Noha feladataik elsősorban a vámszabályokra terjednek ki, aktív szerepet játszhatnak annak biztosításában is, hogy sor kerüljön az import utáni héa beszedésére. Ez jelenleg akkor lehetséges, ha a közvetett vámjogi képviselőt jelölik ki az import utáni héa megfizetésére kötelezett személyként. Az ezen irányelv által bevezetett, az IOSS rendszer használatára ösztönző intézkedések alapján azonban a közvetett vámjogi képviselő akkor felelős az import utáni héa megfizetéséért, ha a közvetett vámjogi képviselő az import utáni héa megfizetésére kötelezett személy adóügyi képviselőjeként jár el. Mivel az adóügyi képviselőként való eljárás a közvetett vámjogi képviselő esetében csak lehetőség, nem pedig kötelezettség, helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy az import utáni héa megfizetésének biztosítása érdekében azokra a közvetett vámjogi képviselőkre, akik, illetve amelyek nem járnak el egyúttal adóügyi képviselőként is, egyetemleges felelősséget írjanak elő az import utáni héa megfizetéséért. Ezenkívül lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy más személyekre – például a vámjogi szabálytalanságok esetén a vámtartozás megfizetésére kötelezett személyekre – is egyetemleges felelősséget írjanak elő az import utáni héa megfizetéséért.

(6) Az ezen irányelv által bevezetett, az IOSS rendszer használatára ösztönző intézkedések alapján szisztematikusan az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő köteles megfizetni az import utáni héát. Következésképpen, amennyiben az értékesítő, a vélelmezett értékesítő, illetve adott esetben az általuk kijelölt adóügyi képviselő vagy az a személy, akit egyetemleges felelősség terhel az import utáni héa megfizetéséért, nem teljesíti az egyes importált termékek utáni héa-kötelezettségeket, az adott termékek szabad forgalomba bocsátására nem kerül sor. Annak elkerülése érdekében, hogy a vevőnek ne kelljen az import utáni héa megfizetésére kötelezett személyek meg nem feleléséből eredő negatív következményekkel szembesülnie, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyezzék, hogy – amennyiben ebbe beleegyezik – a vevő fizesse meg az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő által fizetendő import utáni héát, amennyiben az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő nem teljesíti a nyilvántartásba vételi és fizetési kötelezettségeket, és amennyiben az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő személye az import időpontjában a vám-árunyilatkozatot benyújtó személy előtt nem ismert. Lehetővé kell azonban tenni a tagállamok számára, hogy meghatározzák az említett lehetőség alkalmazására vonatkozó megfelelő feltételeket és eljárásokat annak érdekében, hogy az import utáni héának a vevő általi megfizetése ne járjon az ezen irányelv által bevezetett, az IOSS rendszer alkalmazásának ösztönzésére irányuló intézkedések hatékonyságának a meggyengülésével. Az említett kifizetés nem járhat a vevő azon lehetőségének sérelmével, hogy a polgári jog vonatkozó rendelkezései alapján visszaigényelje az import utáni héát az értékesítőtől vagy a vélelmezett értékesítőtől. Mivel az említett lehetőség azokat a nehézségeket hivatott orvosolni, amelyek az importküldemények kapcsán fennálló felelősségnek a vevőtől az értékesítőhöz való átkerüléséből fakadnak, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy indokolt-e e szabályokat a vámreform lezárultát követően is fenntartani.

(7) A 2006/112/EK tanácsi irányelv ([4]) XII. címe 7. fejezetében meghatározott különös szabályozással összhangban az importált termékek azon távértékesítéséhez kapcsolódó, amelyre az IOSS rendszer alkalmazható, import utáni héa megfizetésére kötelezett személy a vevő. Ez ellentétes azzal a célkitűzéssel, hogy a felelősség a vevőről az értékesítőre vagy a vélelmezett értékesítőre helyeződjön át, és az ilyen termékek importja utáni héa megfizetésének kötelezettsége szisztematikusan őket terhelje. Még azokban az esetekben is, amikor a vevő fizeti meg az import utáni héát, alapelvként továbbra is az értékesítőé, illetve a vélelmezett értékesítőé marad a felelősség. Ezért a különleges szabályozást a továbbiakban nem indokolt alkalmazni, és azt el kell hagyni.

(8) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ([5]) összhangban a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez egy vagy több, az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.

(9) Mivel ezen irányelv célja – nevezetesen a héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétel koncepciójának előmozdítása az Unión belül – csak az Unió szintjén valósítható meg, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

([4]) A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).
([5]) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(10) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2028. július 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 201. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*201. cikk*

(1) Import esetén a héa az import szerinti tagállam által adófizetésre kijelölt vagy olyanként elismert személyt vagy személyeket terheli.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az az értékesítő vagy adott esetben a 14a. cikk (1) bekezdése szerint az a vélelmezett értékesítő, aki harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek olyan távértékesítését teljesíti, amelyre a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás alkalmazható, az import utáni héa megfizetésére kötelezett személy.

(3) Amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett értékesítő vagy vélelmezett értékesítő nem a Közösségben, hanem olyan harmadik országban telepedett le, amellyel sem az Unió, sem az import szerinti tagállam nem kötött a 2010/24/EU tanácsi irányelvhez (*) és a 904/2010/EU tanácsi rendelethez hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást, akkor az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő köteles az import szerinti tagállamban adóügyi képviselőt kijelölni az import utáni héa megfizetésére kötelezett személyként.

(4) Ha a termékimport a 143. cikk (1) bekezdésének ca) pontja értelmében mentességet élvez, e cikk (3) bekezdése nem alkalmazandó.

(*) A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj).”

2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„*201a. cikk*

A 201. cikk (2) és (3) bekezdésének sérelme nélkül, és amennyiben az import utáni héa megfizetésére kötelezett személyek nem teljesítik az említett bekezdések szerinti adókötelezettségeiket, a tagállamok az általuk meghatározott feltételekkel és eljárásokkal összhangban engedélyezhetik a vevőnek, hogy az említett személyek által fizetendő, import utáni héát megfizesse.”

3. A 204. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ezenkívül, ha az adóztatandó ügyletet olyan adóalany teljesíti, aki nem telepedett le abban a tagállamban, amelyikben a héát meg kell fizetni, és azzal az országgal, amelyben ezen adóalany székhelye van, vagy letelepedett, nincs érvényben a 2010/24/EU tanácsi irányelvben és a 904/2010/EU rendeletben foglalthoz hasonló hatályú, kölcsönös együttműködésről szóló jogi eszköz, a tagállamok intézkedéseket hozhatnak annak előírása céljából, hogy a héa megfizetésére kötelezett személy az érintett tagállamban nem letelepedett adóalany által kijelölt adóügyi képviselő legyen.”;

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e bekezdés első és a második albekezdésétől eltérve, amennyiben az adóalany a 201. cikk (3) bekezdésével összhangban köteles adóügyi képviselőt kijelölni, akkor az adóalanynak adóügyi képviselőt kell kijelölnie a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek azon távértékesítése utáni héa megfizetésére kötelezett személyként, amelyre a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás alkalmazható.”

4. A 205. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Ezenkívül a 201. cikk (2) és (3) bekezdésében említett helyzetben a tagállamok előírhatják, hogy valamely, a vevőtől és a héa megfizetésére kötelezett személytől eltérő személy egyetemlegesen felelős legyen az import utáni héa megfizetéséért.”

5. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„*205a. cikk*

A Bizottság 2032. március 31-ig a tagállamok által szolgáltatott információk alapján értékelő jelentést nyújt be a Tanácsnak a 201. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, a 201a. cikkben, a 204. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében és a 205. cikk második bekezdésében foglalt rendelkezések működéséről, kitérve a belső piac működésére gyakorolt hatásukra, értékeli a 201a. cikk és a 205. cikk második bekezdése fenntartásának szükségességét, és amennyiben szükségesnek ítéli, előterjeszti a megfelelő jogalkotási javaslatot.”

6. A XII. cím 7. fejezetét el kell hagyni.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2028. június 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2028. július 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2025. július 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. BJERRE